

UCHWAŁA
Rady Ławniczej Sądu Najwyższego II kadencji
nr 6/2026
z dnia 26 maja 2026 r.
w sprawie legalności i działań tzw. Krajowej Rady Sądownictwa
w latach 2018-2026

Rada Ławnicza Sądu Najwyższego II kadencji,

mając na względzie przyjętą uprzednio *Uchwałę nr 1/2026 z dnia 5 marca 2026 r. w sprawie przywrócenia konstytucyjnej Krajowej Rady Sądownictwa RP*,

przypomina i stwierdza, jak następuje:

1. Sędziowie – członkowie Krajowej Rady Sądownictwa (dalej: KRS), wybrani do KRS w liczbie piętnaściora przez Sejm VIII i IX kadencji w 2018 i 2022 r., zostali wybrani w procedurze w sposób rażąco niezgodnej z art. 187 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 173 Konstytucji RP. Wszelkie wątpliwości odnośnie do wykładni sposobu wyboru sędziowskich członków KRS rozwiązała nadto wykładnia konstytucyjna Trybunału Konstytucyjnego w wyroku z dn. 18 lipca 2007 r. (sygn. K 25/07).
2. W związku z powyższym osoby wybrane przez Sejm do KRS w 2018 i 2022 r. musiały pozostawać w świadomości nielegalnego postępowania sprzecznego z Konstytucją; własnowolnie, nieprzymuszone przystąpiły do tak ukształtowanej procedury i musiały wiedzieć, że swoją zgodą na wybór i podjęcie czynności ujmą legalności samej instytucji KRS. Nie zmieniły też swojego postępowania w kolejnych latach, gdy wyroki polskich, unijnych i międzynarodowych sądów i trybunałów nie pozostawiły wątpliwości odnośnie do nielegalności i wadliwości prawnej ich pozycji ustrojowej. W związku z tym ponoszą za swoje decyzje pełną odpowiedzialność.
3. W latach 2018-2026 tzw. KRS rozpatrzyła, oceniła i przedłożyła prezydentowi RP kilka tysięcy kandydatur do pełnienia urzędu sędziowskiego i asesorskiego. Wprowadzenie w obieg prawny licznych orzeczeń i wyroków sędziów o tak wadliwym statusie przyczyniło się do pogłębienia chaosu w polskim ustroju prawnym, do kryzysu praworządności i do wymiernych, wielomilionowych strat finansowych państwa polskiego.
4. W wyniku działań tzw. KRS w Sądzie Najwyższym doszło do największego kryzysu praworządności od powstania III RP, ponieważ osoby niebędące sędziami SN a jedynie uzurpujące sobie stanowisko sędziów SN zdobyły liczebną przewagę nad sędziami legalnymi, co pozwoliło tej zorganizowanej grupie atakującej konstytucyjny ustrój państwa na dalsze niezgodne z prawem zmiany ustroju prawnego. Najwyższy Sąd Rzeczypospolitej przestał być miejscem, w którym zapadają wyroki i orzeczenia pewne, finalne i niepodważalne.
5. To w związku z tego rodzaju nielegalną aktywnością tzw. KRS w latach 2018-2026 ławnicy Sądu Najwyższego nie mogli w zgodzie z Konstytucją RP pełnić swojej misji publicznej, zaś

wszystkie podmioty, do których apelowali, pozostawały głuche na wielokrotne apele o uzdrowienie sytuacji prawnej, wyrażane także w uchwałach Rady Ławniczej SN.

6. Wszyscy członkowie tzw. KRS ponoszą za taki stan rzeczy, zbiorowo jak i indywidualnie, pełną odpowiedzialność, z której nikt ich zwolnić nie może. W szczególności odpowiedzialność spada na przewodniczących tzw. KRS, tj. Leszka Mazura, Pawła Styrnę i Dagmarę Pawełczyk-Woicką.

7. Mając powyższe na względzie i biorąc pod uwagę uprzednio podjęte uchwały z lat 2023-2026 Rada Ławnicza SN II kadencji potępia działania tzw. KRS z lat 2018-2026 i wyraża nadzieję, że delikty poczynione przez jej członków zostaną w przyszłości odpowiednio ukarane.

Uchwała została podjęta jednogłośnie, w obecności dziewięciorga członków Rady Ławniczej SN.

za Radę Ławniczą SN

(-)

*dr Andrzej Kompa
przewodniczący RŁ SN*

W głosowaniu uczestniczyli:

ŁSN Stanisław Adamski

ŁSN Małgorzata Figa-Tomińska

ŁSN dr Andrzej Kompa – przew. RŁ SN

ŁSN Joanna Lasko – wiceprzew. RŁ SN

**ŁSN prof. dr hab. Jarosław Płuciennik –
wiceprzew. RŁ SN**

ŁSN Sława Rafalak

ŁSN Monika Szafraniec

ŁSN Robert Szczerbaniak

ŁSN Przemysław Wiszniewski